

Masal Bu Ya

— Sada · 19 Mart 2023

Bir varmış, bir yokmuş evvel zaman içinde, kalbur saman içinde güzel mi güzel, bereketli mi bereketli bütün çevre krallıklarının gözünün üstünde olduğu bir ülke varmış. Ama bu ülkenin tek sorunu maalesef diğer krallıklar değilmiş.

Asıl sorun bu topraklarda kralın ölmesi ve yerine geçecek bir kral bulunamamasıymış. Krallığın ileri gelenleri bir araya gelmişler yeni kralı seçmek için. Aralarında tartışmışlar konuşmuşlar hatta kavga etmişler yine de bir sonuca ulaşamamışlar. Çünkü hepsi kendi kral olmak istiyormuş. Sonunda aralarından biri çıkıp biz böyle kendi başımıza karar veremiyoruz en iyisi halka danışalım onların fikirlerini alalım demiş.

Nasıl çevre krallıklar ne yapalım ne edelim bu güzel toprakları krallığımızın topraklarına ekleyelim diye düşünüyorlarsa kral olmak isteyenler de biz ne yapıp edip, nasıl kral olup, krallığın hazinesine sahip olalım derdine düşmüşler. Yani krallığın yönetimine talip olanların derdi bu topraklarda yaşayan tüm canlıların mutluluğu ya da refahının artması değil ülkenin hazinesine sahip olabilmekmiş. Hal böyle olunca düşmüşler halkı nasıl kandırıp da kral seçiliriz derdine.

Bu adayların hepsi cin gibiymiş. Halka şirin görünmeyi içlerindeki açgözlülüğü gizlemeyi çok iyi biliyorlarmış. Her biri kendi içinde halkı ikna etmenin en kolay yolunun onları çok iyi tanımaktan geçtiğine karar vermiş. Hiç hayatlarında halkla iki laf etmeyen halka yüksekten bakan bu adaylar, birdenbire halkın içine girivermişler. Halk şaşırılmış bir anlam verememişler bu duruma bunun içinde bir bit yeniği var ama hadi bakalım çıkar yakında bunun kokusu demişler.

Kral adayları halkın içinden çıkmaz olmuş, hastalarını ziyaret edip, çocuklarına hediyeler getiriyorlarmış. Her biri ayrı ayrı şölenlerle halkın karnını doyuruyormuş. Her türlü ihtiyaçlarını karşılıyorlarmış krallıktakilerin. Bütün dertleriyle ilgileniyorlarmış. Tabii bu arada da boş durmayıp insanların bütün zaafalarını öğrenmişler. Kimin ne kadar aç gözlü olduğunu, kimin komşusunu çıkarları için satabileceğini, kimin neye körü körüne bağlı olduğunu, kimin sabit fikirli olup düşüncelerini asla değiştirmeyeceğini, kimlerin baskıya boyun eğmeyip değerlerinden vazgeçmeyeceğini, hepsini öğrenmişler.

Öncelikli olarak lider ruhlu doğru insanların üzerine olur olmaz, genellikle kendi işledikleri suçları atarak onları halkın gözünden düşürmüşler. Çünkü onlar oyuna gelmez halkı da kendi etraflarında toplayıp tamamen kendi düzgün yönetimlerini kurabilirlermiş. Bunu göze almaları hazineyi baştan kaybetmeleri anlamına gelirmiş. Bütün bu pis işleri de hep birlikte yapmışlar ki oyunları bozulmasın.

Halkın içindeki düzenbazlar artık adaylarla çok sıkı fıkıymış. Her biri yanında birkaç sahtekarla geziyor

olmuş. Bunlar halkın içinden bilgiyi kral adaylarına taşıyor onların her birini kendilerine nasıl çekeceğini söylüyorlmuş,

Krallık sakinlerinin başta bu durum hoşuna gitmiş, çünkü hiç görmedikleri şatafatlı bir hayat yaşıyorlarmış. Ülke birden bolluk içinde yaşar olmuş. Bu onlar için o kadar yeniymiş ki hoşlanmamaları imkansızmış. O şatafatın sarhoşluğuyla bu adayların hepsine ama en çok dağıtana en fazlası olmak üzere sevgi duymaya başlamışlar. Her biri hangi adayı daha çok seviyorsa onun çevresinde kümelenmeye başlamış. Tamam her şey çok güzel gidiyor keyfimiz yerinde ama ters giden bir şeyler var demiş birileri. Onların çevresinde olanlar susturmaya çalışmışlar sen de her şeyde sorun ararsın diye. Susturmuşlar ama kendileri de bu böyle konuşmaz bizde bir kulaklarımızı gözlerimizi açalım bir şey mi kaçırıyoruz diye akıllarından geçirmişler.

Eee açılan göz görür tabii farklılıkları. Onlar da görmeye başlamışlar gerçekleri. Bir de bakmışlar ki halkta en güvenilir, en çok sevilenler hırsız, arsız, katil damgası yiyip toplumdan uzaklaştırılmış; Hırsız , arsız, katil, namus düşmanları da başköşelerde el üstünde ağırlanır olmuş. Aralarından birkaç namussuz hariç bu durumdan hiç hoşlanmamışlar. Sevdiklerimizi bu kötülüğün içinden nasıl çıkarırız diye herkes kendi içinde kimseye bir şey demeden kara kara düşünmeye başlamışlar.

Bu sırada da artık halkla birlikte olmaya tahammül edemeyen, tamamen insanların aklına girdiklerini, istediklerini alabileceklerini düşünen adaylar asıl amaçlarını halka açıklamaya ve kralı belirlemeye karar vermişler. Sonuçta sefil halka bu kadar da yüz vermeye gerek yokmuş

Tüm halkı toplayıp krallığın balkonunda aralarından birinin kral olacağını buna karar verecek olanın da halk olduğunu açıklamışlar. İşte o zaman orada bulunan herkes olayın farkına varmış. Ertesi gün seçim yapılacaktı. Toplananlar boyunlarını büküp nasıl bu durumdan kurtulacaklarını kara kara düşünerek sarayın bahçesinden ayrılmış.

Ayrılmışlar ama içleri hiç rahat değil. Herkes en sevdiğine en güvendiğine düşündüklerini anlatıp fikir alış verişinde bulunmuş. Tabi kötüler bu olayların dışında tutularak. Durum böyle olunca da adaylara bilgi ulaşamamış.

Ertesi gün olup seçim başladığında adaylardan hiçbirini istemediklerini üstüne iftira atılan bilgin bir kişinin kral olmasına karar verdiklerini adaylara bildirmişler. Ve istediklerini elde etmişler.

Ve yıllar boyu mutlu mesut yaşamışlar komşuları ile de dost olarak.

Böylece onlar ermiş muradına biz çikalım kerevetine. Darısı iyi yönetilmeyi hak eden bütün toplulukların başına....